

عنوان مقاله:

اثر هورمون های سیتوکینین و اسید جیبرلیک بر جوانه زنی بذر و صفات رشدی گیاه داروئی بادرنجبویه

محل انتشار:

مجله تحقیقات بذر، دوره 12، شماره 43 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی عمادی اندانی - مدیریت مناطق بیابانی، کویرشناسی، دولتی یزد، یزد، ایران

سید کاظم صباغ - گروه زیست شناسی، پردیس علوم، دانشگاه یزد، یزد، ایران

کاظم کمالی - گروه مدیریت منابع خشک و بیابانی، دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

گیاه بادرنجبویه با نام علمی *Melisa officinalis L.* متعلق به خانواده نعنائیان یکی از گیاهان مهم دارویی است که در طب سنتی به وفور از آن استفاده می شود. خواص دارویی این گیاه مانند خاصیت آرام بخشی و گوارشی به اثبات رسیده است. به علت اندازه بسیار کوچک بذرهای همواره جوانه زنی بذر و به دنبال آن رشد اولیه گیاه تحت تاثیر قرار می گیرد. بذرهای مورد استفاده از شرکت تولیدی پاکان اصفهان خریداری و سپس با ماده کلرآمین تی ادرصد به مدت ۳ دقیقه ضدعفونی سطحی شدند. از محیط کشت غذایی سیب زمینی، دکستروز، آگار برای جوانه زنی استفاده شد. اثر دو هورمون اسید جیبرلیک و سیتوکینین با غلظت های ۱۰۰ و ۵۰ میلی مولار به دو صورت تنها و ترکیبی بر روی جوانه زنی بذر در قالب یک طرح فاکتوریل کاملا تصادفی مورد بررسی قرار گرفته و بذرهای جوانه زده به گلدان منتقل و صفات شاخص بنیه، طول ریشه چه و گیاهچه و وزن خشک گیاه اندازه گیری شد. مقایسه میانگین ها نشان داد که تیمارهای استفاده شده بر روی صفت مورد آزمایش اثر معنی داری در سطح ۱ درصد داشتند. بیشترین میزان تاثیر هورمون ها بر روی جوانه زنی، مربوط به ترکیب دو هورمون با غلظت ۱۰۰ میلی مولار و کمترین تاثیر برای هورمون سیتوکینین با غلظت ۵۰ میلی مولار ثبت گردید. با توجه به داده های حاصل در این تحقیق، استفاده از هورمون های گیاهی با غلظت های پایین به صورت ترکیبی در جهت تسهیل در جوانه زنی و افزایش پارامترهای رشدی توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

بادرنجبویه، جوانه زنی، صفات رشدی، محیط کشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765232>

